Твій сміх дзвінкий і блиск очей звабливий,
Веселих слів кипучий водограй,
Чудовий вид — то нервово рухливий,
То повний дум і суму через край;
Твої живі до щастя поривання,
Безкраїй ключ огневих, дивних мрій,
А в таїні глибокії зітхання,
І в серці страх кохання без надій,—
Вони у серцеві важку тривогу
Десь глибоко у мене підняли
Й невідому іще пересторогу
Душі моїй жахливій подали.
Як не радій — таємного зітхання
Не скриє блиск примушений очей,
Як місяця сріблястеє сіяння
Не скриє тьми задумливих ночей...

1905